

Makovecz Ösztöndíjprogram beszámoló

Az ösztöndíj program keretein belül öt társam és én 2017. február 21-én utaztunk ki Marosvásárhelyre a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemre. Mikor megérkeztünk a fogadó tanárunk már várt ránk a vonatállomáson Dr. Kentelky Endre személyében és elvitt a kollégiumba, ahogy a helyiek hívják „bentlakásba”, így már a kezdetektől zökkenőmentesen zajlottak az erdélyi események.

Új program lévén időbe telt még megtudtuk beszélni, mit és hogyan és csináljunk ezalatt a – most már mondhatom, hogy szűkös – egy hónap alatt, de a második hétre mondhatni kialakult, azonban egyet sajnálok, hogy nem tudtunk egy egész hónapos feladatot kapni, ami mind nekünk, mind a program kitalálóinak kedvezett volna. Félreértés elkerülése végett kaptunk projektet csak sajnos az utolsó hétre sikerült leszervezni, így csak egy hetünk volt rá, ami a munka minőségén és terjedelmén is meglátszik, ezen mindenképp változtatni javasolt szerintem a későbbiekben, mert csak ennyi kivetni valót tudok felsorolni a programmal kapcsolatban. Ez viszont betudható annak, hogy az ösztöndíjprogram még csak most kezdődött.

A kinti élettel kapcsolat egyéb ügyek, mint a bentlakás az étkezés, a pénzügyek stb., mindről elmondható, hogy jól intéződtek. A szobáink készen voltak mire érkeztünk, a szobatársaink kedvesen fogadtak és hovatovább végig egyengették a kinti életünket, főként a román nyelvi nehézségek leküzdésében segítettek, de hasznos tippeket is adtak, hogy hol és mit érdemes megnézni. Mivel a bentlakásban Erdély minden részéből laktak emberek, így sok információt szereztünk a térségekről és segítséget is kaptunk a nem feltétlen szakmai programjainkhoz is.

További pozitívumként említeném meg, hogy a „teljes finanszírozású” ösztöndíj teljes mértékben tartja magát is ehhez, tehát elegendő forrással voltunk ellátva a különböző programok szervezésénél, így minden hétvégén el tudtunk utazni még több várost, nevezetességet megnézni. Jártunk Parajdon (sóbánya, A Só-útja), Segesváron, Gyergyószentmiklósán (Csíky-kert, Gyilkos-tó, Békás-szoros, Kis-Cohárd, Súgó-barlang) és természetesen bejártuk Marosvásárhely összes nevezetességét is.

Érdekességgént említeném, hogy kint tartózkodásunk alatt találkoztunk egy hallgatóval a felvidéki (Komárom) Selye János Egyetem egyik hallgatójával, aki tudomásunk szerint szintén a Makovecz ösztöndíjprogram keretében érkezett a Sapientiára, így érezhető volt a program igazi lényege és jó érzés volt, hogy így Erdélyben összeértek a különböző szálak.